

Vespres d'Arnadí a Torroella de Montgrí: el triomf de la bellesa eterna

El concert ha comptat amb les veus de Juan Sancho, Xavier Sabata, Núria Rial i Sunhae Im

CRÍTICA / CLÀSSICA

ANIOL COSTA-PAU

* 'EL TRIOMF DEL TEMPS I DEL DESENGANY'
 * TORROELLA DE MONTGRÍ 3 D'AGOST

En el segon concert de la programació del Festival de Torroella de Montgrí, el conjunt català Vespres d'Arnadí, acompanyat d'un elenc extraordinari de solistes, ha protagonitzat una vetllada barroca de molta altura, amb una versió exquisida de l'oratori *El triomf del temps i del desengany*, de G.F. Händel.

Händel va compondre aquest magnífic oratori –el primer del seu catàleg– el 1707, amb tan sols 22 anys, poc després que el Papa prohibís la producció d'òperes paganes pel seu to excessivament ociós i desenfrenat. Sobre el paper és una peça sacra de temàtica devota, tal com manaven els cànons eclesiàstics, però, tot i això, malgrat la censura papal, la partitura no dista gaire de l'estil virtuós i teatral d'una òpera, amb una trama intrigant que encadena àries i recitatius frenètics i que manté un fort sentit dramàtic en tot moment. De fet, dins del torrent musical de l'obra, que el conjunt d'interprets va fer brollar a Torroella amb molta energia, sota l'atenta i experta direcció de Dani Espasa, és fàcil reconèixer, en tota la seva esplendor original, àries famo-

ses que el compositor, més tard, va reescriure per a les seves òperes. N'és un exemple la preciosa melodia de *Lascia la spina*, interpretada deliciosament per Núria Rial, coneguda per la seva adaptació posterior a l'òpera *Rinaldo*.

Una batalla per seduir la Bellesa

Inspirat en els versos de Petrarca, l'oratori narra una batalla intensa i aferrissada entre dos bàndols, el del Plaer, símbol del desig terrenal, i el del Temps i el Desengany, ideals de virtut intel·lectual, que es conjuren per seduir la Bellesa, que es debat entre tots dos bàndols. Al final d'aquesta contesa, que els solistes s'esforçaven a portar a escena amb gestos i mirades, com no podia ser d'una altra manera, triomfa, amb un passatge final delicadíssim i excels, el sentit de la vida pura, casta i espiritual.

Escrits originalment per dos castrati, a l'Espai Tervan assumeixen els papers de Bellesa i Plaer les sopranos Sunhae Im, de veu àgil i lleugera, un pèl estrident en els aguts però rapidíssima en la *coloratura* i sublim en l'emotiva intervenció final; i Núria Rial, amb un timbre poderós i dolç a la vegada. El tenor Juan Sancho també va jugar les seves cartes com a Temps amb una projecció vibrant i puixant, mentre que el contratenor Xavier Sabata (Desengany), especialista en el repertori händelià, va lluir especialment, amb el seu gust pel gest, l'entonació i un fraseig lluminós, i va protagonitzar els moments més expressius de la nit.

En primer terme, Núria Rial, Sunhae Im, Dani Espasa (d'esquena), Juan Sancho i Xavier Sabata a Torroella de Montgrí. ROGER LLEIXÀ / FESTIVAL DE TORROELLA DE MONTGRÍ